

PROF. DR. NACİYE ATA YILDIZ İLE SÖYLEŞİ

An Interview with Prof. Dr. Naciye Ata Yıldız

Doç. Dr. İlknur BAYRAK İŞCANOĞLU*
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba BAYRAKDARLAR**

-Sayın Hocam, öncelikle davetimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Türklük Bilimi'ne adanmış bu hayat yolculuğunuzda sizleri daha yakından tanımak isteyenler için sohbetimize, eğitim hayatınızın başlangıç yıllarından günümüze uzanan süreçten söz ederek başlamak isteriz. Eğitim hayatınızdan biraz bahseder misiniz?¹

Çocukluğum ve gençlik yıllarım doğduğum şehir olan İstanbul'da geçtiği için eğitim hayatına da bu şehirde başladım. İlkokulu Şeyhülislam Hayri Efendi İlkokulunda, ortaokul ve lise öğrenimimi ise Fatih Kız Lisesinde tamamladım.

-Üniversiteyi hangi şehirde ve bölümde okudunuz? Bölüm tercihinizi belirlemede neler etkili oldu?

İstanbul Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde okudum. Bu bölümü tercih etmemde okumaya olan sevgim ve lisede edebiyat derslerimize gelen Işık Sak Hocamın bu alana ilgi duymamda etkisi vardır. O yıllarda Hocamın verdiği ödevler vesilesiyle önce Ayşe Kulin'in Füreye romanındaki kadın kahraman Füreye ile, ardından Nihal Atsız Hoca ile röportaj yapma imkânı elde etmiştim. Bugün de gurur ve heyecanla hatırladığım bu ödevler, Işık Hocamızın adı gibi yaktığı bu ışıklar, lisans eğitimim için Edebiyat Fakültesini tercih etmemde oldukça yönlendirici oldu.

-Genellikle lisans eğitimi, kişinin hayata daha farkındalıkla bakmaya başladığı ve kendi ayakları üzerinde durma sürecini deneyimlediği bir eşittir. Bununla birlikte sıkı dostlukların ve unutulmaz anıların biriktiği, özlem duyulan günler olarak hatırlanır. Sizin lisans yıllarınızdaki öğrencilik hayatınız nasıldı? Birlikte yol aldığınız dostlarınız, arkadaşlarınız kimlerdi?

Bizim öğrencilik yıllarımız 1975-1979 yılları arasına denk geldiği için oldukça zor bir dönemde geçti. Bu nedenle öğrencilik yıllarıma dair hatırladıklarım genellikle hüznü anılar. Mutlu bir öğrencilik hayatı geçiremedik. O dönemde hiç gidemediğimiz semtler vardı. Olaylar nedeniyle üniversite sık sık tatil edilirdi. Arkadaşlarımızı kaybettik, öyle olaylar yaşıyorduk ki bunları ileride çocuklara anlatsak "Bizim ihtiyar yine hayali şeyler anlatıyor." der diyorduk. Üniversitede sınıfımız oldukça başarılı ve renkli bir sınıftı. Aramızdan Haluk Akalın, Zühal Yüksel, Güzin Çöktü, Jale Paksoy, İskender Pala, İsa Kocakaplan, Behiye Köksel gibi akademisyenler; Ayşe Göktürk Tunceroğlu, Zeynep Uluant gibi yazarlar ve Nazan Saatçi gibi oyuncular çıktı.

-Lisans yıllarınızda hangi hocalardan dersler aldınız? Biraz hocalarınızı ve onlarla ilgili anılarınızı anlatır mısınız?

Edebiyat Fakültesinde Mehmet Kaplan, Muharrem Ergin, Faruk Kadri Timurtaş, Saadet Buluç, Kemal Eraslan, Necmettin Hacıeminoğlu, Ömer Faruk Akün, Mertol Tulum, İnci Enginün, Mehmet Çavuşoğlu, Osman Fikri Sertkaya, Zeynep Kerman, Günay Karaağaç, Ahmet Topaloğlu, Abdülkadir Karahan gibi çok değerli hocalarımdan dersler aldım. Üçüncü sınıfta Zuhale ile yandal eğitimi gibi felsefe ve tarih bölümlerine sertifika

* Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, ilknuriscanoglu@gazi.edu.tr. Ankara/TÜRKİYE, <https://orcid.org/0000-0002-2849-4992>.

** Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü, tbayrakdarlar@nevsehir.edu.tr, Nevşehir/TÜRKİYE, <https://orcid.org/0000-0001-8218-4517>.

için müracaat ettik. Umumi Türk Tarihi'nde İbrahim Kafesoğlu, Gülçin Çandarlıoğlu, Mustafa Kafalı; Türk-İslam Felsefesi kürsüsünde de Nihat Keklik hocalarımdan da ders alma imkânı elde ettim. Hiçbirinin emekleri ödenmez... Henüz Türk cumhuriyetlerinin kurulmadığı dönemlerde Türk Dünyasının kapılarını dersi ile bizlere aralayan Necmettin Hacıeminoğlu Hocam, bitirme tezi danışmanım Birol Emil Hocam, hikâye ve şiir tahlilleriyle Mehmet Kaplan Hocam, Dede Korkut'u öğreten Muharrem Ergin Hocam, aruz ölçüsünü kürsüde parmaklarıyla çıkardığı seslerle öğreten Mehmet Çavuşoğlu Hocam... Hepsinin bizlerin yetişmesinde ayrı ayrı katkıları oldu. Ebediyete intikal eden hocalarımı rahmetle anıyorum... Hayatta olan hocalarım ise daima dualarımdadır.

- *Lisansüstü eğitim hayatınız nasıl başladı? Hangi hocalardan dersler aldınız? Yüksek Lisans ve Doktora tez çalışmalarınızda size rehberlik eden danışman hocalarınızla ilgili neler söylemek istersiniz?*

Lisansüstü eğitim hayatım, 1984 yılında Hacettepe Üniversitesinde Türk Dili dersleri okutmanlık sınavını kazandıktan sonra başladı. 4 yıl lisede edebiyat dersi öğretmenliği yaptıktan sonra, asıl amacımın araştırma yapmak olduğunu fark etmiştim. Onun için üniversiteye adım atınca Gazi Üniversitesinde yüksek lisansa başvurdum. Yüksek lisans ve doktora eğitim sürecimde Prof. Dr. Şükrü Elçin, Prof. Dr. Umay Günay, Prof. Dr. Abdurrahman Güzel, Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun, Prof. Dr. Dursun Yıldırım, Prof. Dr. Mustafa Canpolat hocalarımdan dersler aldım. Tabii o zamanlar hocalarımız doçentti. Yüksek lisans danışman hocam Prof. Dr. Abdurrahman Güzel'di. Hocam benim Türk Halk Edebiyatı anabilim dalında yüksek lisans yapmamı sağladı. Lisans mezuniyetim Yeni Türk Edebiyatı alanında idi, hocam sayesinde bu alana geçmiş oldum. İyi ki öyle olmuş. Lisanstaki bilgilerimin üzerine halk edebiyatı ile ilgili bilgiler pekişti ve alana daha geniş bir perspektiften bakma imkânı buldum diye düşünüyorum. Prof. Dr. Abdurrahman Güzel hocamın danışmanlığında yüksek lisans tezimde mutasavvıf kadın şairler konusunu çalıştım. Doktora danışman hocam Prof. Dr. Umay Günay'dı. Kendisi benim önüme Türk Dünyasının kapılarını açtı. Lisans öğrenimimiz sırasında Prof. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu hocamızdan Türk Dünyası dersi almıştık. Umay Hocam, Manas Destanı konusunu bana verdiğinde, hocamın odasından kendi odama uçarak mı gittim, nasıl gittiğimi hatırlamıyorum. Çalışmak istediğim alan, Türk Dünyasıydı... Önümde bir yol açılmıştı... Bu benim için çok kıymetliydi. Hocam ışığım oldu. Bütün hocalarımızın üzerimizde emeği çoktur. Hayatta olanlara sağlıklı ömürler, vefat etmiş olanlara ise Allah'tan rahmet diliyorum.

- *Büyük bir heyecan içerisinde başlayıp tamamladığınız doktora tezinizde sizin “Kırgıların Ansiklopedisi” olarak tarif ettiğiniz Manas Destanını tercih etmenizdeki etkenlerden biraz bahseder misiniz? Günümüzde UNESCO Somut Olmayan Kültürel Miras listesinde yer alan Manas Destanını bu açıdan baktığımızda nasıl değerlendirirsiniz?*

Doktora döneminde Prof. Dr. Dursun Yıldırım Hocamızdan Türk Destanları dersini almıştık ama 1980'li yıllarda Türk Dünyası destanlarıyla ilgili fazla çalışma yoktu. Manas Destanının “Kökötöy Hanın Ölü Aşı” bölümü hocamızın Doçentlik tezinde, Yeni Türk harflerine aktarılmış ve destan hakkında bilgi verilmişti. Abdülkadir İnan'ın bu konudaki makaleleri, Mehmet Kaplan Hocamızın yazdıkları ve yine Abdülkadir İnan'ın nesir olarak yayınladığı Manas kitabından başka bir şey de okumamıştım. Acaba doktora tezimde ne çalışayım derken bir gün Umay Hocam beni odasına çağırdı ve bana Manas Destanını tez konusu olarak verdi. Ben kendisinden bu destanı isteyebilir miydim bilmiyorum.

Onun için biraz önce hocamın açtığı yol benim için çok kıymetli dedim. O dönemde henüz Türk cumhuriyetleri kurulmadığı için kaynaklara da çok kolay ulaşamıyorduk. Hem bu sebeple hem de derlenmiş ilk varyant olması, Sovyet Döneminden önce müdahale edilmeden yayımlanan metin olması sebepleriyle Wilhelm Radloff tarafından derlenen metin üzerinde çalışmaya başladım.

Bugün Manas Destanı, UNESCO Somut Olmayan Kültürel Miras listesinde yer alıyor. Listeye girmesi için önce Çin başvuruda bulundu. Bu başvurunun gerekçesi Çin sınırları içinde özellikle Sincan Bölgesinde yaşayan Kırgızlar arasında da Manas Destanı'nın söyleniyor olması, Cusup Mamay gibi büyük bir destancıya sahip olmalarıdır ama ben Çin tarafından dünyaya karşı siyasi bir adım olarak düşünüyorum. Çin bu yolla dünyaya, hâkimiyeti altındaki ulusların edebiyatına değer verdiğini ve dünyanın en hacimli destanına sahip olduğunu göstermeye çalıştı. Daha sonra, kıymetli arkadaşım UNESCO Türkiye Millî Komitesi Başkanı Prof. Dr. M. Öcal Oğuz'un çabalarıyla Kırgızistan da dosyaya dâhil oldu. Manas Destanı gerçekten dünyanın en hacimli destanı ve hâlâ söylenmekte olan bir destan. Günümüzde de Manas Okulunda yetişen Manasçılar var, çocuk Manasçılar var. Bu, destanın gelecekte de söylenmeye devam edeceğini gösteriyor. Manas Destanı, Kırgızların ansiklopedisidir demiştim, evet, destan değerler eğitimi, Kırgız Türklerinin bağımsızlık ruhunu yansıtan bir eser olması, Kırgız kimliğini nesillere taşıması, ata-babaların sözlerini asırlar öncesinden yansıtmayı, gelenek göreneklerin yer alması, Kırgız'ın dünya görüşünü ortaya koyması, somut ve soyut kültür unsurları gelecek nesillere tanıtması gibi birçok açıdan sadece Kırgız destan geleneği açısından değil, bütün Türk soylu halklar ve dünya sözlü edebiyatı açısından son derece önemlidir.

-Akademik hayatınız nasıl başladı? Yurt içi ve yurt dışında çeşitli eğitim kurumlarında çalışmış ve dersler vermişsiniz. Bu tecrübelerinizi biraz bizimle paylaşır mısınız?

Akademik hayatım 1984 yılında Hacettepe Üniversitesinde okutmanlık, birkaç ay sonra da Gazi Üniversitesinde yüksek lisansla başladı. Yani öğretme ve öğrenme bir arada yürüdü. Yurt içinde öncelikle Mamak Lisesinde ve Atatürk Lisesinde öğretmenlik yaptım. 12 yıl Hacettepe'de okutman olarak çalıştım. Doktoram bittikten sonra, 1996 yılında Gazi Üniversitesine geçtim. 21 yıl Gazi Üniversitesinde çalıştım. Biliyorsunuz daha sonra Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi olduk. 8 yıl da bu üniversitede çalıştıktan sonra emekli oldum. Yurt içinde Bilkent Üniversitesi Bölge Ülkeler Birimi, Yurt dışında Lefke Avrupa Üniversitesi, Kazakistan'da Al-Farabi Kazak Milli Üniversitesi, Gumilev Avrasya Milli Üniversitesi, Bakü Slavyan Üniversitesi gibi üniversitelerde misafir hoca olarak dersler verdim. Farklı ülkelerden, danışmanlığını yaptığım otuzdan fazla öğrencim oldu. Bu öğrencilerimden 25'e yakını artık doktorasını bitirdi ve çeşitli görevlerde çalışmaktalar. Onlara sadece bir hoca gözüyle bakmadım, özellikle Türkiye'ye geldiklerinde hep destek olmaya çalıştım. İlk zamanlarda metodik eksiklikler vardı ama zamanla bu eksiklerin büyük ölçüde giderildiğini gördüm. Kazak üniversitelerinde lisansüstü eğitimde özellikle de doktora aşamasında öğrencilerin burslarla desteklenmesi ve yurt dışına gönderilmeleri son derece olumlu bir yaklaşım. Öğrenciler yabancı ülke danışmanı oldukları hocaların yanına giderek veya çeşitli sertifika eğitimleri için ülkelerinin dışına çıkarak yeni metodlar, yeni hocalar tanıyorlar ve bu onların akademik gelişimine katkı sağlıyor. Böylece artık daha metodik çalışmalar yaptıklarını görebiliyorum. Tabii Sovyet Türkolojisinin güçlü olması ve bu çalışmalara özellikle dil problemi olmadan ulaşabilmeleri de son derece önemli.

-Yaşamın anlamlı bir yolculuk hâline gelmesinde seçimlerimizin etkisi büyüktür, elbette. Sizin akademisyenlik mesleğini tercih etmenizdeki en önemli etken/etkenler nedir?

En önemli etken, belki de dört yıl edebiyat dersi öğretmenliği yapmamdır. Çünkü ikinci yıldan itibaren tekrara girdiğimi düşündüm. Elbette öğretmenlik çok kutsal bir meslek. Ders anlatmak, genç nesillere bilgi vermek çok önemli. 45 yıl sınıfa girip şevkle ders anlattım ama ben bunların yanı sıra araştırma yapmak istiyordum. Öğretmenlikte bu imkânı bulamadım. Bu sebeple de akademisyenliği seçtim.

-Türk Dünyasına gönül vermiş ve uzun yıllar hizmet etmiş ulu bir çınar olarak bu mesleğe yönelen gençlere ne gibi tavsiyeler vermek istersiniz?

Tabii ki bu mesleğe yönelen gençler, gönüllerindeki aşkla seçim yapmıştır. Aşkla seçmiyorlarsa zaten bu iş yürümeyecektir; zorlu bir yol. Alanlarını çok iyi tanımaları, çalışacakları alanda mutlaka bir müddet yaşamaları, sadece dilini veya edebiyatını öğrenmek yetmediği için alanın hem somut hem de soyut kültürünü çok iyi tanımaları gerektiğini düşünüyorum. Ben, Türk Dünyası coğrafyasının herhangi bir köşesine gittiğimde her seferinde birçok farklı şey öğreniyorum. Elbette kendi çalışmalarınız çok zaman ve enerji harcamanızı gerektiriyor ama özellikle Türk Dünyası gençlerine zaman ayırmanız, onları sadece bir öğrenci gözüyle görmeyip onlara, sizin desteğinize ihtiyacı olan gençler olarak bakmanız gerektiğini düşünüyorum. Birbirimize doğru ve düzgün şekilde ne kadar yaklaşırsak o kadar birlik ve beraberlik sağlayacağımız açık. Yanlış davranışlar da birbirimizden uzaklaşmamıza sebep oluyor. Onun için davranışlarımızı da çok dikkat etmemiz gerekiyor. Türk Dünyasıyla ilgili ilişkilerimizde “Ben alandan nasıl faydalanabilirim?” düşüncesinin yeterli olmadığını hatta yanlış olduğunu; “Ben ne verebilirim?” diye de mutlaka çaba göstermek gerektiğini söyleyebilirim.

Alanla ilgili yapılacak çok çalışma var elbette. Konularını araştırarak seçmelerini, alana gerçekten katkı sağlayacak çalışmalar yapmalarını tavsiye ederim. Ön yargıyla yaklaşmamak, titiz şekilde çalışmak, yılmamak, iyi dostluklar kurmak...

Alanda, gördüğüm bir eksiklik, Türk Dünyası dil ve edebiyat çalışmalarının Türkiye’de güzel bir ivmeyle devam ettiğini ama bizim edebiyatımızın o coğrafyalarda çok iyi tanınmadığını görüyoruz. Alana yönelen gençlere, bu alanda da yapacakları iş birlikleriyle ortak çalışmalar yapmalarını tavsiye edebilirim.

-Türkiye merkezli Türklük Biliminin Türk Dünyasına bakışında sorunlar görüyor musunuz? Bu sorunlar sizce nasıl giderilmeli? Bu konudaki tavsiye ve önerilerinizi öğrenebilir miyiz?

Türkiye merkezli olarak Türklük bilimi açısından çok önemli çalışmalar yapıldığını düşünüyorum ama bazı problemler de var tabii. Bizim Türkoloji çalışmalarında Avrupa merkezli, özellikle de Alman ekolü doğrultusunda, bizim dışımızdaki Türk boylarının ise Rusya merkezli çalışmamız sorunların başında geliyor. Türk Dünyası diye genelleştirme yaptığımızda, Türk Dünyasının her bir coğrafyasının kendine has özellikleri olduğunu gözden kaçırmamız da gerekiyor. Biraz daha disiplinler arası bir yaklaşımla konulara yaklaşmak gerektiğini düşünüyorum. Sorunların bir kısmı zamanla çözülebilecek sorunlar, üzerine fazla gidildiğinde ters tepebiliyor. 90’lı yıllarda, Türkiye’de olsun, diğer Türk coğrafyalarında olsun, bilimsel toplantılarda Türk Dünyasından katılan bilim insanlarının neredeyse tamamı Rusça konuşurdu. Şimdi neredeyse tamamı kendi dillerinde konuşuyorlar. Bu bir problemdi, zaman içinde su aktı ve yolunu buldu. Günümüzde ortak dil konusunda görüşler var ama ne kadar baskı olursa o kadar geri tepeceği açık. Bazı Türk-

lük bilimcilerinin Türkiye Türkçesinde birleşmesi görüşünün aksine, mutlaka bizim çiz-gimizde değil, hepimizin buluşabileceği çizgide karar kılmalıyız. Biz biraz Türklük bili-mine kendi bakışa açımızla yaklaşıyoruz, bunu değiştirmemiz gerekiyor. O coğrafyaların geçirdiği tarihî süreci gözden kaçırmamak gerekiyor. Dil ve edebiyat alanında terim so-runlarımız var, bunların üzerinde çalışmak gerekiyor.

-Hocam, çalışmalarınıza baktığımızda çok geniş bir yelpazede olduğunu görüyoruz. Fakat bir şeyi merak etmekteyiz. Bu çalışma alanlarınız içinde çalışmaktan zevk aldığınız, çıktıkları sizi memnun eden alan ya da alanlar nelerdir? Niçin?

Tabii ki en çok destanlar konusunda çalışmaktan zevk duyuyorum. Derslerimde de en zevkle anlattığım konular destanlar... Destanlar sadece bir edebiyat metni değil, hangi Türk boyuna aitse o boyun kültürünü yansıtan eserler. Mesela masallar da çok güzel bir alan ama masallar hayalî anlatmalar olduğu için kültür aktarımı açısından destan gibi de-ğil... Destanlar; söyleyenile, dinleyicisiyle, söylenme zamanıyla ve aktarılan metinle bir bütünlük arz ediyor. Her destanda ayrı bir dünya keşfediyorsunuz. Lisans eğitimimde yeni edebiyat kürsüsünden mezun olduğum için çağdaş eserlere de ilgi duyuyorum ama yeni edebiyatla ilgilenen meslektaşlarıma saygı duyuyor ve o eserleri ancak halk kültürü açısından değerlendiriyorum. Tercih alanım, destanlar...

-2025 yılı itibarıyla uzun yıllar görev yaptığınız kurum olan Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları bölümünden emekliye ayrıldınız. Bu geçen bir yıllık süreç içerisinde yaşamınızın seyrinde neler değişti? Çalışmalarınıza devam ediyor musunuz? Bize bu süreçlerinizden biraz bahseder misiniz?

Evet, Şubat ayında emekliye ayrıldım; on ay bitti ama emekli olduğumu da pek an-lamadım. Yani, derse gidip gelmek dışında bir şey değişmedi. Doktora danışmanlıklarım devam ediyor. Öğrencilerimin çalışmaları için zaman zaman fakülteye gidiyorum. Kur-muş olduğum ve altı yıl müdürlüğünü yürüttüğüm Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin düzenlediği programlara davet ediyor arkadaşlar, onlara ve Ankara'da dü-zenlenen toplantılara katılıyorum. Emekli olduktan sonra iki ay kadar Bilkent Üniversi-tesine ders vermek üzere gittim. Bu dönem gitmiyorum. Fırsat buldukça Antalya veya Milas'a gidip orada yaşıyoruz. Bu sebeple Ankara'ya bağlanmak istemedim, Ankara'dan da torunum için kopmuyoruz... Ama nerede olursam olayım günde en az sekiz saat çalı-şıyorum. Üç kitap projem var, onlara ağırlık veriyorum. Tez okuyorum, dergilerden ha-kemlikler geliyor; onlara zaman ayırıyorum. Konferanslara gidiyorum... Sempozyumlara katılıyorum. Emekli olduktan sonra on ayda, dört sempozyuma katıldım... Vakit çok hızlı geçiyor. Bu kadar zamanda bugün yapacak bir şey yok dediğim olamadı.

-Geçtiğimiz günlerde Kırgız Uluttuk Akademiyası tarafından Kırgızistan'a davet edildiniz ve orada Manas Uluttuk Akademiyası tarafından "Ardaktuu Akademik" ünva-nına layık görüldünüz. Bu konudaki hislerinizi ve görüşlerinizi bizimle paylaşmak ister misiniz? Ayrıca bu akademik program sürecinde Kırgızistan'da başka hangi tür faaliyet-lere katıldınız?

Evet, sempozyuma diye davet edildik. Mehmet Çeribaş Hoca ile birlikte gittik. Hiç-bir şeyden haberim yoktu. Türkiye'de ve diğer ülkelerde Manas Destanıyla ilgili çalışma yapanlar arasında kendilerinin ifadesiyle en çok çalışma yapan ben olmuşum; makalele-rimin, bildirilerimin, ansiklopedi maddelerimin sayısının yüzden fazla olduğunu söylediler ve sempozyumda açılış sunumlarımız bittikten sonra bana "Ardaktuu Akademik" ün-vanının verileceğini anons ettiklerinde çok heyecanlandım. Daha önce Manas Destanıyla ilgili çalışmalarımın dolaylı birkaç madalya verilmişti ama bu ünvanı almak benim için

çok gurur verici oldu. İlk defa bana verdiklerini söylemeleri de ayrıca gururlandırdı. Bu ünvanın emekli olduktan sonra gelmesi de emek gösterdiğinizde bunun gün gelip değerlendirileceğinin belgesi. Bişkek'e gittiğimiz gün, bizi Manas Uluttuk Akademiyasına götürdüler; orada da çekimler yapıldı. Aynı gün Manas Üniversitesinde çalışan öğrencim Ebru ile birlikte Kırgız Yazarlar Birliğine gittik. Orada Kırgız yazar Mendi Mamazayirova Ecemiz ile görüştük. Kendisinin bir eserini Türkiye Türkçesine aktarmak için plan yapmıştık; kendisinden izin aldık. Bu program sürecinde sempozyuma ve televizyon programına katıldık. Canlı yayında Türkiye'deki Manas çalışmaları ve kendi çalışmalarımız hakkında bilgi verdik. Cengiz Aytmatov Müzesine gittik. Orada yıllar önce değerli yazara vermiş olduğum bir Kütahya porselenini duvarda diğer hatıra eşyalarla birlikte görmek beni çok mutlu etti. Ata Beyit'i ziyaret ettik. Her gittiğimde mutlaka ziyaret ederim, Sovyet Döneminde katledilip tuğla ocağına atılanlar ve Ürkün'de hayatını kaybedenler için dualar ettik. Zaten 2,5 gündü. Çabuk geçti. Döneceğimiz akşam Kıyal Hanım uçak saatine kadar bizi yeğeninin evine davet etti. Orada sohbet ederken, bizi misafir eden evsahibemizin 30 yıl önce Manas'ın 1000. yıl kutlamalarında Talas'a gittiğimizde, boz üylerinde kaldığımız ailenin kızı olduğunu öğrenmek de ayrı bir duygusallık yaşattı.

Kısacası bu program, benim için unutulmaz anılarla dolu geçti...

-Sayın Hocam, bizlere değerli vaktinizi ayırıp sorularımızı yanıtladığınız için çok teşekkür ederiz. Size; aileniz ve sevdiklerinizle birlikte sağlıklı, huzurlu bir ömür dileriz.

Ben de teşekkür ediyor ve çalışmalarınızda başarılar diliyorum...

Notlar

1. Bu yazının bazı bölümlerinde 2025 yılında Prof. Dr. Naciye Ata Yıldız için yayımlanmış armağan kitapta yer alan ve Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Aslan ile Doç. Dr. İlknur Bayrak İşcanoglu tarafından hazırlanmış "Prof. Dr. Naciye Ata Yıldız ile Söyleşi" bölümünden yararlanılmıştır.

Kaynakça

Destanların İzinde Türklük Bilimine Adanmış Bir Ömür Prof. Dr. Naciye Ata Yıldız Armağanı. (Ed. M. Fatih Kirişcioğlu vd.). Ankara: Türk Kültürünü Araştırmaları Yayınları, 2025, ISBN: 978-975-456-175-3: 1125 sayfa.